Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra I GÆSTGIVERGAARDEN

Citation: Schandorph, Sophus: ”Fortællinger”, i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 246. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737872835984/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

fruen; men det er Jomfruen selv, som siger det, og jeg siger det ikke, og jeg har aldrig sagt det. Saa kan det virkelig inte nytte, at Jomfruen fortæller Niels Nielsen i Braaby, at Samuel Hirsch er en Tosse og en Fæ . . . og en Kvaj. Men hvis Samuel Hirsch nogen Sinde mere bemænger sig med Kærlighedsgeschichter og saadant noget Vrævl, som slets inte rager en Handelsmands ordentlige Geschäft, saa gid han aldrig maa se Kone og Børn mere der hjemme i Kompagnistræde, Ja, ja, . . . le De kuns.

Og under en ny skraldende Latter, der ligesom før frembragte et stærkt Røre hos Gaardens Fjerkræ, snørede den gamle, skikkelige Hirsch hurtig sin Bylt sammen og forføjede sig bort ud gennem Mellemporten. Her standsede han et Øjeblik, slog Stokkens Dupsko mod Stenbruen, saa det gnistrede, knyttede Haanden ad sig selv og sagde:

— *Behejmöh!* Dermed forsvandt han gennem den forreste Gaard ud paa Gaden.

Kirsten havde stukket Spejlet ned paa Brystet under sin lidt ophægtede Kjole og skurede videre, skønt Kedlen umulig kunde trænge til mere, men Jensen betragtede hende sveden-polisk med Tungespidsen spillende i den ene Mundvig.

— Naar skal Du saa til at balbere Dig, Kirsten? spurgte han.

Nu kunde Pigebarnet ikke mere. Graaden betvang hele hendes Legeme; hun kastede Halmvisken langt fra sig og løb hulkende gennem Stue og Køkken ind i sit Kammer.

Alle de i denne Scene medspillende betragtede hverandre gensidig. Jensen flyttede Tungen fra den ene Mundvig over i den anden, men udtrykte nu Betænkelighed og Frygt for at have drevet Spasen for vidt. Madammen rystede misfornøjet paa Hovedet ad ham, Prangeren lettede paa Huen, kløede sig med Knoerne i Hovedet, idet han langsomt og ligesom overvejende Situationen fløjtede Melodien til

O hvis Du kender Kærlighedens Flamme osv.

Gaardskarlen saa' hen til Peter Buus og sagde:

— Det er kedeligt for Dig, Peter; det er nu den syvende Kærest, de snupper fra Dig.

Peter kløede sig i Siden og sukkede:

— Og hun havde dog lovet det saa bestemt.

Peter gjorde som sagt Kærlighedserklæringer til alle de Piger, der tjente i Gaarden, og Kirsten havde altid svaret: Ja der bliver kanske noget af det, Peter, naar Du faar et Degnekald ligesom